

 Η συναυλία στη λίμνη					
Πηγή:	ATHENS VOICE	Σελ.:	3	Ημερομηνία έκδοσης:	12-12-2019
Επιφάνεια:	260.44 cm ²	Αρθρογράφος:		Κυκλοφορία:	0
Θέματα:	ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ				

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΜΕ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟ ΤΕΛΟΣ

Η συναυλία στη λίμνη

Της ΜΙΚΑΣ ΣΥΜΠΟΥΡΑ

Εικαστική αναπαράσταση της Λίμνης με το πιάνο

Κάθε χρονιά συνήθιζα να κάνω ένα καλό δώρο στη νονά μου με την οποία είχαμε φιλική και στενή, εκτός από συγγενική σχέση, την ημέρα της γιορτής της. Εκείνη όμως τη χρονιά το είχα σχεδιάσει αλλιώς. Ήθελα να της κάνω δώρο κάτι ιδιαίτερο. Ψάχνοντας για εκδηλώσεις έπεσα πάνω στις λέξεις: «Παραμύθια και μαγεία» και η «Λίμνη των ήχων». Οι λέξεις αυτές ήταν που με μάγεψαν ώστε να πραγματοποιήσω αυτό το δώρο. Ήταν γύρω στις οκτώ, όταν φτάσαμε στη Λίμνη της Βουλιαγμένης και ακόμα είχε φως. Η επιφάνεια της λίμνης ρυτιδιάζε από το ελαφρό αεράκι, ενώ τα γύρω ψηλοκρεμαστά βράχια ήταν ελαφρώς φωτισμένα με ένα πορτοκαλί γλυκό φως. Οι ήχοι από τα διάφορα πουλιά και τις νυχτερίδες που φώλιαζαν στα βράχια διέκοπταν την ησυχία πριν ξεκινήσει η συναυλία. Τα τραπέζια και οι καρέκλες στρωμένα στα άσπρα με κεριά. Ατμόσφαιρα κοκτέιλ. Ο κόσμος ερχόταν με κομψό ντύσιμο. Στο πλάι της λίμνης ήταν τοποθετημένο ένα πιάνο με ουρά και από πίσω η **ορχήστρα**. Εμείς καθίσαμε στην προβλήτα έχοντας περιμετρική θέα. Τους πρόσφερα ποτά. Και έπειτα με τη θριαμβευτική είσοδο του μαέστρου Δ. Γραμμένου ξεκίνησε η συναυλία με τη συμμετοχή της **Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης**, με σολίστ την πιανίστα Anna Fedorova. Και τότε ήταν που η Μαρία απογειώθηκε και χάθηκε το βλέμμα της σε μια εσωτερική ονειροπόληση που όμοιά της δεν πιστεύω να είχε ξαναζήσει. Εγείρα κοντά της για να την προστατεύσω από το δροσερό αεράκι. Οι ήχοι της μουσικής ξεχύνονταν γλυκά από τον χώρο της **ορχήστρας** και ταξίδευαν στην επιφάνεια της λίμνης. Το βλέμμα μας χανόταν στο νερό, που σχημάτιζε συμμετρικά σχήματα και μετά ηρεμούσε και πάλι. Μουσική φτιαγμένη για νερά, νεράιδες και ζωτικά από μεγάλους κλασικούς συνθέτες. Η μορφή του νέου μαέστρου με το κομψό ανδράσθημα και η όμορφη πιανίστα με το πριγκιπικό μακρύ φόρεμα μας μάγεψαν και μας μετέφεραν σε χρόνους αλλοτινούς, τότε που τα παραμύθια ήταν μορφή διασκέδασης για μικρούς και μεγάλους. Αυτό ήθελα ακριβώς. Αυτό το δώρο ήταν το μεγαλύτερο και πιο εμπνευσμένο δώρο που έκανα ποτέ.